

1. Obiekt

PAŁAC

318/1

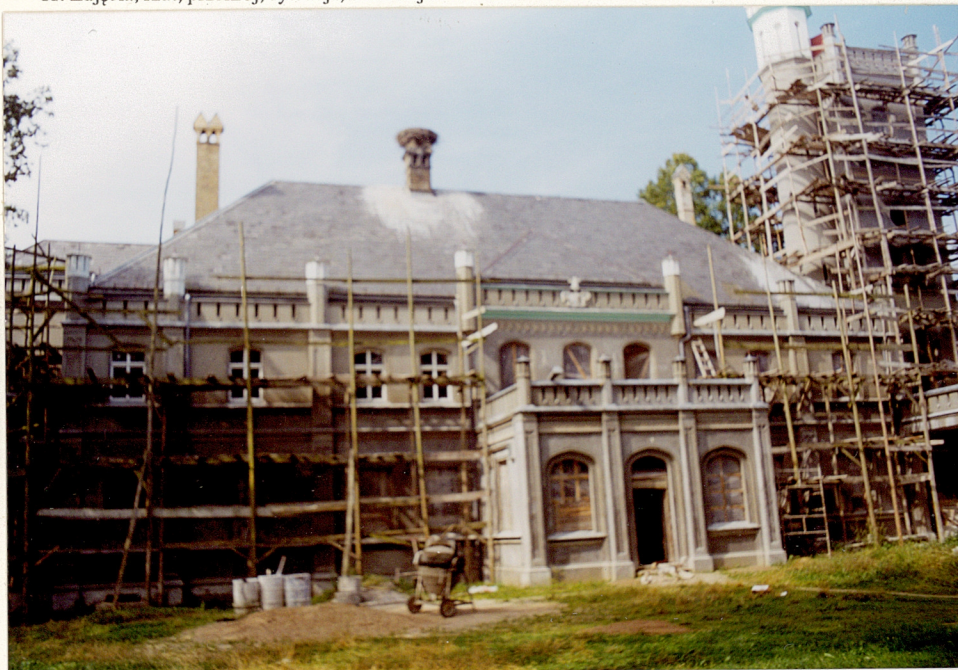
2. Czas powstania

XVIII w., przed 1858 r.
1903, I ćw. XX w.,
1995-1999 r.

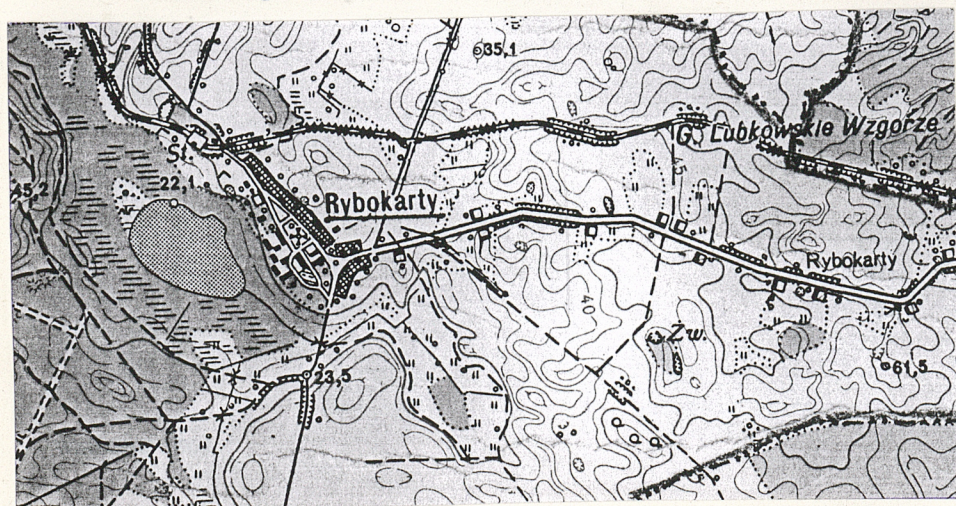
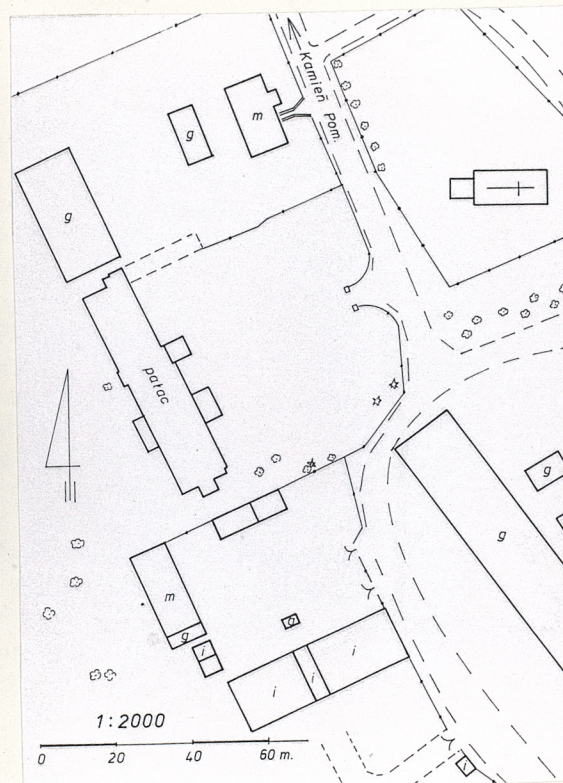
3. Miejscowość

RYBOKARTY

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1. Elewacja wschodnia – fasada.

4. Adres

72-307 Rybokarty

nr hipoteczny **KW**

lub. ewid. gruntów **dz. nr 317**

5. Przynależność administracyjna

województwo **zachodniopomorskie**

gmina **Gryfice** *z GRZYFICAMI*

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Ribbekardt

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo **szczecińskie**

Gryfice

powiat

8. Właściciel i jego adres

[Redacted]

9. Użytkownik i jego adres

jw.

10. Rejestr zabytków

Nr **758** *A-1632* data **10.05.1974 r.**

31.12.1949

Wieś o metryce średniowiecznej. XV-wieczne źródła wymieniają pierwszego znanego właściciela – rycerza Konrada von Kretlow (także Kartlow). W XVI w. Rybokarty stały się lennem znanego pomorskiego rodu von Borck (pierwszym właścicielem był Henryk, tzw. Czarny Rycerz). W 1583 r. wieś na skutek trudności finansowych Henryka Borcka oddano w zastaw Gryficom; w 1603 r. przejął ją jeden z wierzycieli Peter von Velde. Następnie Rybokarty w 1606 r. nabywa Krzysztof von Mildenitz. W 1669 r., po bezpotomnej śmierci Henninga v. Mildenitz i śmierci prawnika Wilhelma, spadkobiercą dóbr został zięć Wilhelma – Jerzy Fryderyk von Edling. Edlingowie posiadali Rybokarty do r. 1786; po bezpotomnej śmierci Egidiusza Karola wieś nabył tajny radca Karol Adrian von Arnstädt, od którego w 1791 r. odkupił ją gen. mjr Henryk Wilhelm von Lettow. Do von Lettowów dobra należały przez blisko 100 lat; uczynili oni z Rybokart swą główną, reprezentacyjną siedzibę. Ok. 1870 r. majątek zajmował pow. 3008 mórg, w tym 1614 ziemi uprawnej (ok. 403 ha), 11,3 mg ogrodów, 199,9 mg łąk, 218,4 mg pastwisk, 807 lasów. Istniała też własność kościelna i chłopska. Wieś liczyła 225 mieszkańców. We wsi znajdowały się: dwór, zabudowania gosp., cegielnia, młyn, kościół, szkoła paraf. i przytułek dla wdów po pastorach. Ok. 1887 r. właścicielem majątku został rotmistrz von Döringen, a następnie adwokat Fritz Röchling (ok. 1905–29), inicjator ostatniej przebudowy i rozbudowy pałacu. W l. 30-ych XX w. dobra znajdowały się w rękach dr Möllera z Gdańska.

Pałac w Rybokartach powstawał w kilku fazach. I – Z XVIII w. dworu przypisywanego ostatniemu z rodu Edlingów: Egidiuszowi Karolowi, zmarłemu w 1786 r., pozostały cztery sklepienie kolebkowo

Sytuacja – Rybokarty położone są ok. 10 km. na zachód od Gryfic, 3 km. od drogi z Gryfic do Kamienia Pomorskiego. Wieś owalnica; wrzecionowate nawsie usytuowane na osi NW-SE. W jego środkowej części usytuowany jest kościół. Na płd-zach. od terenu kościelnego, oddzielony drogą, usytuowany jest zespół pałacowo-parkowy, ograniczony jeziorem od strony zachodniej (wzdłuż brzegu jeziora ślady alei grabowej), od strony wschodniej poprzedzony dziedzińcem. Płn. i płd. bok prostokątnego podwórca okalają dęby, buki i graby; poza granicą dziedzińca, pierwotnie wydzieloną murem murowanym ogrodzeniem (ob. zachowany fragment wschodniego wjazdu) usytuowane są zabudowania gospodarcze, rozplanowane wzdłuż boków prostokątnego podwórca; część zabudowań znajduje się poza jego zarysem, w południowej części nawsia. Pałac usytuowany południkowo, z lekkim przechyleniem osi w kierunku NW-SE, elewacją frontową skierowaną w stronę dziedzińca. Złożony z korpusu gł. i północnego skrzydła, stanowiącego przedłużenie jego osi podłużnej. Skrzydło od str. płn. połączone łącznikiem z d. stajnią.

Materiał – Budynek główny :

Ściany fundamentowe murowane z cegły czerwonej na zaprawie wap.; na wysokości posadzki piwnicy ściany z kamienia polnego. Wtórna izolacja papą na lepiku. Ściany murowane z cegły pełnej, spojonej zaprawą cem-wap.; watek krzyżowy. Tynki cem-wap. wygładzane, a we wnętrzu częściowo z płyt kartonowo-gipsowych. Sklepienie żagielkowe w północnej, reprezentacyjnej klatce schodowej oraz sklepienie żagielkowe na gurtach w pomieszczeniu I piętra nad hallem reprezentacyjnym. W czterech pomieszczeniach piwnicznych sklepienie ceram. kolebkowe; w pozostałych piwnicach oraz w płd-zach. narożniku budynku ceramiczne, stropy odcirkowe, na belkach stalowych. Stropy wyższych kondygnacji wtórne, drewniane, izolowane wełną mineralną, z podsufitką z desek. Więźba dachowa wtórna, drewniana, kleszczowo-płatwiowa ze stolcami. Dach pokryty dachówką bitum. w kolorze łupka, na deskowaniu. Posadzki wtórne cementowe (piętro) i terakotowe (piętro); zachowana terakotowa mozaika na klatce płd. Schody zewn. zach. betonowe, wylewane; balustrada pełna, murowana. Klatka płn., reprezentacyjna, ze sztucznego kamienia, dwubiegowa, powrotna, o rzucie owalnym, z metalową, kutą balustradą. Klatka schodowa płd. kręta, metalowa, część stopni z okładziną drewnianą; balustrada metalowa, kuta; bieg piwniczny prosty, ceglany. Schody z piętra na wieżyczkę kręte, metalowe, z metalową balustradą. Drzwi wtórne drewniane, płycinowe, pełne i szklone. Okna wtórne drewn. zespolone, zachowujące pierwotne podziały.

Skrzydło płn. : Ściany murowane z cegły pełnej, spojonej zaprawą cem-wap.; watek muru krzyżowy. Cokoł murowany z ciosów kamiennych. Ślady tynków cem-wap. Sklepień, stropów i więźby dachowej – brak. W wieży płn-wsch. więźba drewniana z królem. Dach wieży pokryty łupkiem. Posadzek, schodów i stolarki – brak. W wieży fragmentarycznie zachowane drewniane schody.

Rzut – Rzut w kształcie wydłużonego prostokąta. Główny budynek pałacowy o dwutraktowym układzie parteru; do środka elewacji wsch. i zach. dobudowane prostokątne: ganek i portyk. Do ścian płd. dobudowane trzy niewielkie pomieszczenia z centralnie usytuowaną – zaznaczoną prostokątnym ryzalitem – klatką schodową. Od płn. do korpusu przylega prostokątny człon mieszczący klatkę sch. poprzedzoną hallem. Od zachodu klatkę owalnie

14. Kubatura ok. 6100 m ³ budynek główny	15. Powierzchnia użytkowa ok. 870 m ² budynek główny	16. Przeznaczenie pierwotne mieszkalne	17. Użytkowanie obecne obiekt znajduje się w trakcie remontu; adaptowany na pensjonat
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.) 1995-99 - odbudowa pałacu. Założenie izolacji na części ścian piwnicznych. Położenie nowych stropów drewnianych. Wymiana więźby, pokrycia dachowego i obróbek blacharskich. Założenie nowych instalacji: elektr., wodnej, kanalizacyjnej, odgromowej. Wykonanie tynków zewn. wraz z rekonstrukcją detalu architektonicznego. Położenie tynków wewn. i posadzek. Wmontowanie nowych okien i części drzwi.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Obiekt znajduje się w trakcie odbudowy. Obity detal architektoniczny we wnętrzu gł. budynku: w hallu p1n. i na ścianach reprezentacyjnej klatki schodowej. W d. salonie zach. fragmentarycznie zachowana stiukowa dekoracja serliany; plafon zdemontowany i złożony w salonie. Pozostały wystrój sal parteru i piętra nie zachowany (kasetonowe stropy drewniane, boazerie, fasety, stolarka). Skrzydło p1n. w stanie ruiny: zerwany dach, wszystkie stropy, ściany wewn. Zachowane jedynie ściany obwodowe: wsch., p1n. i fragment zach. Brak posadzek, instalacji, wyposażenia i stolarki. Fragmentarycznie zachowany detal elewacji. W wieży p1n. widoczne pozostałości więźby i drewnianej klatki schodowej.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Dokończenie odbudowy obiektu zgodnie z wytycznymi woj. konserwatora zabytków z 1993 r.			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

A.Duncker, Die Ländliche Wohnsitze, Schlösser und Residenzen.....,
B. IX, Berlin 1866-67, sztych.

Mapa 1:25000 z 1890 r. (wyd. 1942); ze zb. BDZ w Sz-nie

22. Bibliografia

A.Duncker, Die Ländliche.....

H.Berghaus, Landbuch des Herzogthums Stettin von Kamin und Hinterpommern, Th II, Bd VI, Berlin 1870.

Dokumentacja hist-archit. pałacu w Rybokartach, oprac. J.Giżejewska, mpis w: BDZ w Sz-nie, 1975.

K.Kroman, Katalog XIX w. dworów i pałaców woj. szczecińskiego, gm. Gryfice, Rybokarty, Szczecin 1986, mpis w: BDZ w Sz-nie.

Karta ewidencyjna folwarku, T.Kubiak, 1989, w: BDZ w Sz-nie.

Karta "zielona", w: BDZ w Sz-nie.

St. Kwilecki, Opis oraz próba rozwarstwienia chronologicznego pałacu w Rybokartach, 1973, rys. i mpis w: BDZ w Sz-nie.

M.Hussakowski, Odbudowa i modernizacja pałacu w Rybokartach, Gryfice 1993.

23. Uwagi różne

Reg. Nr 64.489-64.525

Nr ind-0106 konw. 920/2000-BDZ

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

tekst mgr Lidia Kozłowska, XII 1999 r. *Lidia Kozłowska*
imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki mgr Lidia Kozłowska, XII 1999 r. *Lidia Kozłowska*
imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. mgr Lidia Kozłowska, IX 1999 r. *Lidia Kozłowska*
imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów BDZ w Szczecinie

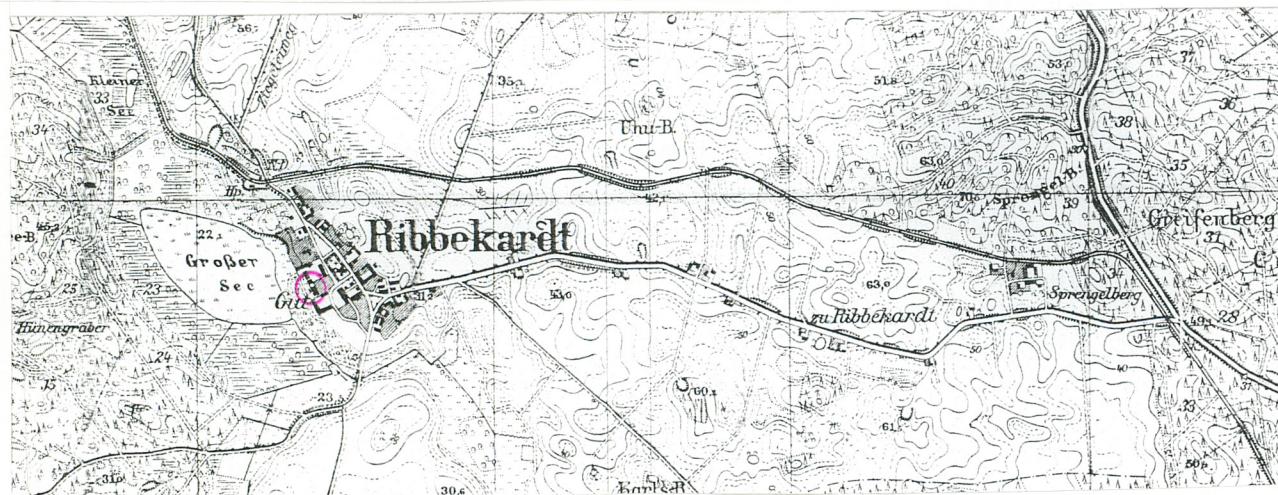
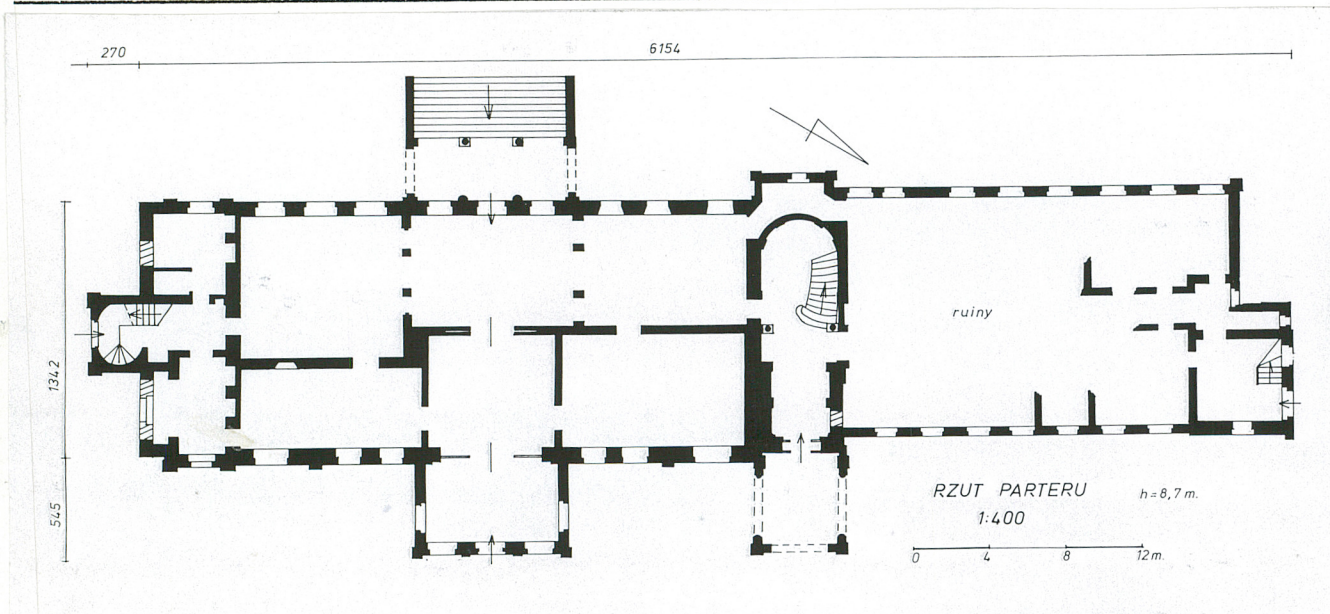
KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

7 wkładek

1. Miejscowość <u>RYBOKARTY</u>	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina <u>Gryfice</u>	<u>PAŁAC</u>	rzut parteru; ksero mapy z 1890 r. (wyd. 1942); ksero sztychu z A.Dunckera, Die Ländliche..., 1866-67; 4 fotografie
3. Województwo <u>zachodniopomorskie</u>		

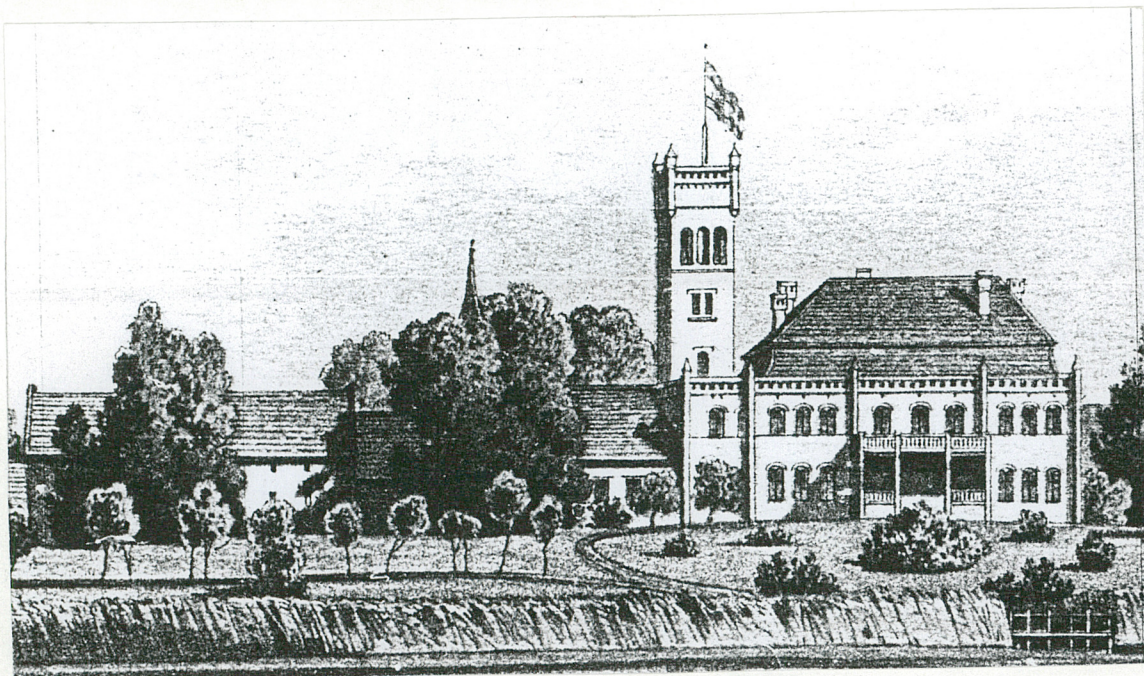

Wkładkę założył: L.Kozłowska, XII 1999 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywu: BDZ w Sz-nie

2. Północny fragment wschodniej elewacji pałacu.

Sztylet przedstawiający zachodnią elewację pałacu.

4. Elewacja zachodnia pałacu.

3. Elewacja wschodnia (frontowa) pałacu.

5. Elewacja północna pałacu.

1. Miejscowość..... R Y B O K A R T Y	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina..... Gryfice	PAŁAC	6 fotografii; cd. historii
3. Województwo..... zachodniopomorskie		

6. Ryzalit środkowy wschodniej elewacji pałacu.

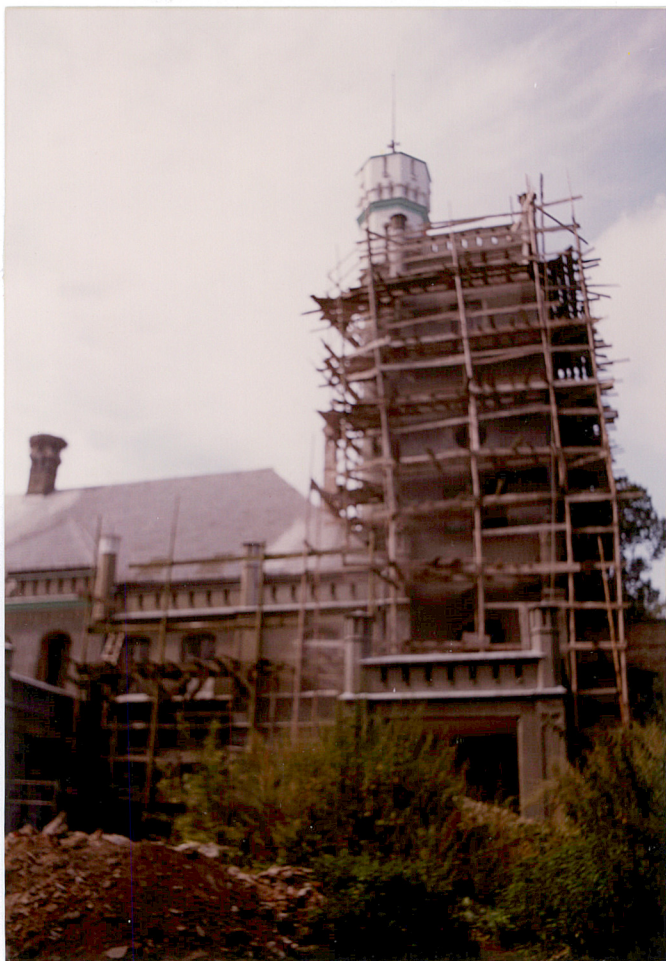
7. Ryzalit pozorny zachodni z portykiem kolumnowym.

8. Fragment elewacji zachodniej - ryzalit płn.

Wkładkę założył: L. Kozłowska, XII 1999 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BDZ w Sz-nie

9. Fragment wschodniej elewacji pałacu – wieża.

10. Fragment zachodniej elewacji pałacu.

11. Półkolumna przyścienna w podcieniu zachodniego portyku.

cd. historii – piwnice oraz mury obwodowe. Był to piętrowy budynek, pod mansardowym dachem, 9-osiowy na dłuższych elewacjach, o dwutraktowym układzie wewnątrz. II – Neogotyckiej modernizacji XVIII wiecznej budowli dokonał prawdopodobnie Ferdynand von Lettow, zm. w 1858 r. Zachodnia elewacja widoczna na sztychu z tomu Dunckera z 1866-67 r. podzielona została pięcioma lizenami, zwieńczonymi wieżyczkami a zakończona ślepą balustradką naśladującą krenelaż. Zmieniła się forma ganku oraz otworów okiennych. Do elew. płn. dostawiono czworoboczną wieżę, mieszczącą klatkę sch., z arkadowym podjazdem od frontu, połączoną z piętrową przybudówką. Całość opatriono płaskim, linearnym detalem w stylu angielskiego neogotyku. Hipotetycznie jako autora projektu architektonicznego wymienia się berlińskiego arch. – E. Knoblauch, ucznia Schinkla, przebudowującego w l. 50-ych XIX w. pałac w pobliskim Waniorowie. III – Kolejną rozbudowę i przebudowę, zakończoną ok. 1903 r. (na plafonie w salonie widniał podpis malarza: Alb. Wirth 1903) przeprowadził adwokat Fritz Röchling. Na zewnątrz budowla przybrała bardziej reprezentacyjny charakter, nawiązujący do wzorów angielskiego neogotyku; w wystroju zastosowano formy eklektyczne; ikonograficzny

1. Miejscowość... <u>R.Y.B.O.K.A.R.T.Y</u>	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina... <u>Gryfice</u>	<u>PAŁAC</u>	<u>7 fotografii</u>
3. Województwo... <u>zachodniopomorskie</u>		

12. Zwieńczenie wieży.

13. Sterczyzna w narożniku zwieńczenia czworobocznego korpusu wieży pałacowej.

14. Otwór wejściowy wschodni na osi hallu z reprezentacyjną klatką schodową.

Wkładkę założył: L. Kozłowska, XII 1999 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BDZ w Sz-nie

15. Wschodnia elewacja skrzydła północnego.

16. Wnętrze skrzydła północnego, ściana wsch.

17. Wnętrze skrzydła północnego, ściana wsch. i płn.

18. Łącznik pomiędzy płn. ścianą skrzydła pałacowego i dawną stajnią.

1. Miejscowość.....	RYBOKARTY	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)		5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)	
2. Gmina.....	Gryfice	PAŁAC		7 fotografii	
3. Województwo.....	zachodniopomorskie				

19. Wnętrze skrzydła pałacowego, ściana północna.

20. Krzyżowy otwór okienny na parterze wschodniej elewacji skrzydła płn. z zachowanym gzymsem wieńczącym.

21. Klatka schodowa płn-wsch. w skrzydle płn., widok od płn.

Wkładkę założył: L. Kozłowska, XII 1999 r. (imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BDZ w Sz-nie

22. Serliana w salonie zachodniego traktu pałacu.

23. Dekoracja sztukatorska hallu poprzedzającego klatkę schodową.

24. Dekoracja sztukatorska ścian hallu poprzedzającego klatkę schodową.

25. Balustrada reprezentacyjnej klatki sch., widok od strony zachodniej.

1. Miejscowość..... <u>B.Y.B.O.K.A.R.T.Y</u>	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina..... <u>Gryfice</u>	<u>PAŁAC</u>	<u>6 fotografii; cd. historii</u>
3. Województwo..... <u>zachodniopomorskie</u>		

26. Płn. ściana hallu poprzedzającego klatkę schodową.

27. Hall przed klatką schodową, widok od strony zachodniej.

28. Reprezentacyjna klatka schodowa, widok od strony wschodniej.

Wkładkę założył: L.Kozłowska, XII 1999 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BDZ w Sz-nie

29. Balustrada ślepej galeryjki umieszczonej na płn. ścianie reprezentacyjnej klatki sch.

30. Dekoracja sztukatorska ściany płd. I piętra w pomieszczeniu nad hallem.

31. Sklepienie z dekoracją stiukową w pomieszczeniu z paradną klatką schodową.

cd. historii - program dekoracji gloryfikował osobę właściciela na sposób barokowy. Przedłużono korpus pałacu w kierunku płd. o jedną oś (sanitariaty i pokoiki mieszkalne), dostawiając do niej dodatkową klatkę schodową. We wnętrzu podwyższono stropy parteru i zastosowano nowy podział pomieszczeń. Wymieniono mansardowy dach na czterospadowy. Wprowadzono środkowe ryzality - pozorne w elew. wsch. i zach. odpowiednio z: gankiem i portykiem; zastosowano łuki Tudora do ich dekoracji. Wieża uzyskała nowy wystrój architektoniczny. Arkady podjazdu zastąpiono prostokątny-

1. Miejscowość..... R Y B O K A R T Y	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina..... Gryfice	PAŁAC	6 fotografii; cd. historii
3. Województwo..... zachodniopomorskie		

32. Pomieszczenie nad hallem reprezentacyjnym, widok od str. wsch.

33. Kręte schody z I piętra na wieżę.

34. Schody południowe.

Wkładkę założył: L. Kozłowska, XII 1999 r.

(imię, nazwisko, data)

BDZ w Sz-nie

Miejsce przechowywania negatywów:

35. Więźba dachowa.

36. Więźba dachowa.

37. Słup z wazonem – fragm. ogrodzenia przed wsch. elewacją pałacu.

cd. historii – prostokątnymi otworami, przemurowano otwory elewacji, wprowadzono dodatkowy fryz z motywu podwójnego krzyża. Do płd. ściany wieży dostawiono okrągłą wieżyczkę, łączącą korpus pałacu z dwoma wnętrzami wieży. Klatkę schodową, pierwotnie znajdującą się w wieży, przesunięto w kierunku zachodnim, na jej miejscu organizując reprezentacyjny hall. Parter pałacu, o układzie dwutraktowym, pełnił funkcję reprezentacyjną, piętro, o układzie dwutraktowym z korytarzem wewnętrznym, mieszkalną. W dekoracji wnętrz użyto motywów renesansowych, barokowych

1. Miejscowość..... 2. Gmina..... 3. Województwo.....	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) PAŁAC	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) cd. historii; cd. opisu
---	---	---

cd. historii – i rokokowych. IV – Na pocz. XX w., ale prawdopodobnie nieco później od drugiej neogotyckiej modernizacji pałacu (1903) dobudowano od strony płn. skrzydło, pełniące funkcję kuchenne-mieszkalną. Powstało ono na miejscu istniejącego wcześniej budynku o podobnym charakterze, widocznym na sztychu z A.Dunckera, Die Landliche....

Po zakończeniu II wojny św. majątek wraz z pałacem przeszedł na własność państwa (PRN w Gryficach). W l. 1962–74 pierwsze piętro pałacu użytkowała szkoła podstawowa. Obiekt zdewastowany i zrujnowany w 1992 r. przeszedł w ręce prywatnego właściciela. Obecnie jest odbudowywany.

cd. opisu – obiega wąski korytarzyk, wyodrębniony prostokątnym ryzalitem zachodnim, łączący jadalnię (trakt zachodni) ze skrzydłem pałacowym. Piętro o układzie dwutraktowym z wewnętrznym korytarzem. Skrzydło płn. nieco cofnięte w str. zachodnią, obecnie znajduje się w stanie ruiny, pierwotnie o układzie dwutraktowym z korytarzem wewnętrznym. W płn-wsch. narożniku, wyodrębniona ryzalitem w elewacji płn., wieża mieszcząca klatkę schodową.

Bryła – Główny budynek pałacowy częściowo podpiwniczony, dwukondygnacyjny, nakryty dachem czterospadowym. Środkowe partie dłuższych elewacji zaakcentowane ryzalitami pozornymi, do których dobudowane są parterowe: ganek (wsch.) i portyk (zach.), zwieńczone tarasami. Do środka płd. ściany dobudowany dwukondygnacyjny ryzalit, zwieńczony trzyspadowym dachem, flankowany parterowymi bryłami, zwieńczonymi: wschodnia – jednospadowym dachem, zachodnia – tarasem. Do płn. elewacji dobudowana od strony frontowej czterokondygnacyjna, czworoboczna wieża zwieńczona tarasem, z dobudowaną do środka ściany płd. okrągłą wieżyczką o ośmiobocznym, dwukondygnacyjnym zwieńczeniu, występującym ponad bryłę wieży. Do zachodniego boku wieży przylega dwukondygnacyjna bryła mieszcząca klatkę sch. z wyodrębnionym parterowym ryzalitem zachodnim. Z pałacem połączone od płn. dwukondygnacyjne skrzydło gosp.-mieszkalne – obecnie w stanie ruiny – podpiwniczone od wschodu, pierwotnie nakryte czterospadowym dachem, z czworoboczną wieżą płn-wsch., dwukondygnacyjną, nakrytą dachem namiotowym, występującą z elewacji północnej w formie ryzalitu.

Elewacje – Wschodnia (fasada) – 11-osiova, zaakcentowana 3-osiowym, podwyższonym ryzalitem pozornym z dostawionym parterowym gankiem, mieszczącym wejście gł. Elewacja (także ganku) rozczłonkowana pilastrami, zwieńczonymi ośmiobocznymi sterczynami, występującymi ponad poziom ślepej balustrady, naśladującej krenelaż, wieńczącej ścianę. W ryzalicie pozornym, pod wieńczącą balustradą umieszczono gzyms oraz fryz arkadkowy o motywie trójliścia. Pośrodku balustrady widnieje herb Lettowów. Podziały poziome gzymsami: cokołowym, międzykondygnacyjnym, podkiennym piętra. Okna na parterze prostokątne, na piętrze zamknięte łukiem odcinkowym, w ryzalicie i ganku wykrojone łukiem Tudora. Wieża z wejściem poprzedzonym gankiem, w parterze jednoosiowa; wyższe kondygnacje oddzielone gzymsami, przeprute parą prostokątnych okien, okulusem i – ponad fryzem z podwójnego krzyża – otworem zwieńczonym łukiem Tudora; zwieńczenie wieży fryzem arkadkowym oraz attyką balustradkową o narożach ujętych sterczynami. Owalna wieżyczka dostawiona do południowego boku wieży, jednoosiowa, o dwukondygnacyjnym, 8-bocznym zwieńczeniu rozdzielonym gzymsem i opracowanym w formie krenelaża.

Elewacja wschodnia skrzydła północnego – 8-osiova, pozbawiona podziałów wertykalnych. Podziały horyzontalne i opracowanie otworów jak w budynku głównym. Ponad oknami parteru wprowadzone listwy obramowujące.

Wkładkę złożył: L.Kozłowska, XII 1999 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: BDZ w Sz-nie

Elewacja pld. - Podziały wertykalne i horyzontalne jak na fasadzie. Nad wejściem do centralnie umieszczonej klatki sch. umieszczono dwa ukośne okna akcentujące bieg schodów. Ryzalit opięty pilastrami ze sterczynami. Ściana zachodniej bryły jednokondygnacyjnej pierwotnie jednoosiowa, ob. bez podziałów; ściana bryły wschodniej pierwotnie trzyosiowa, ob. jednoosiowa.

Elewacja zach. - Budynek gł. 11-osiowy z trójosiowym, środkowym ryzalitem pozornym opracowanym jak w fasadzie. Ryzalit pozorny, naroża elewacji i skrajna, południowa oś opatrzone pilastrami. Podziały poziome jak w fasadzie. Do ryzalitu pozornego dostawiony trójosiowy portyk o arkadach w kształcie spłaszczonego trójkąta, kryjący wejście na osi środkowej. Słupom i wewnętrznej parze kolumn portyku odpowiadają pilastry i półkolumny na ścianie pseudoryzalitu. Otwory okienne opracowane jak w elewacji frontowej; nad otworami parteru wprowadzone profilowane listwy. Od pñ., wydzielony pilastrami zwieńczonymi przez sterczyny, jednoosiowy człon klatki sch., z dużym, półkoliście zwieńczonym oknem; w parterze jednoosiowy ryzalit łącznika korpusu ze skrzydłem pałacowym. Skrzydło pñ. - Elewacja w stanie ruiny; pierwotnie rozwiązana analogicznie do elew. wschodniej z wydzieleniem pilastrem dwóch osi południowych na parterze.

Elewacja pñ. - 4-osiowa. Podziały poziome jw. W ryzalicie wieży umieszczone wejście; na poziomie piętra, nad środkowym ryzalitem, zwieńczonym pseudokrenelażem umieszczony łącznik z sąsiednim budynkiem dawnej stajni. Większość detalu arch. nie zachowana.

Wnętrze - Wyraźnie zaznaczony podział funkcjonalny; parter pełnił funkcję reprezentacyjną, piętro - mieszkalną, skrzydło pñ. na parterze mieściło pomieszczenia usługowo-kuchenne, na piętrze - mieszkalne. Pomieszczenia obu traktów pałacu w układzie amfiladowym. Hall i flankujące go pokoje o nieznanym przeznaczeniu (gabinet?, biblioteka?) pozbawione obecnie elem. dekorac. W trzech pomieszczeniach zachodniego traktu: salonie, saloniku i jadalni, skomunikowanej ze skrzydłem gosp. znajdowały się przejścia uformowane w kształt serliany o bogatej sztukatorskiej dekoracji - ob. zachowane jedno z nich. W reprezentacyjnej klatce sch. i poprzedzającym ją hallu, dostępnym z elew. wschodniej, zachowana fragmentarycznie eklektyczna dekoracja. Ściany hallu podzielone jońskimi pilastrami, dźwigającymi belkowanie. Sufit pokrywa geometryczna dekoracja stiukowa. Klatka sch. poprzedzona dwiema jońskimi kolumnami dostawionymi do pilastrów. Nad owalną, neobarokową klatką sch. o metalowej balustradzie uformowanej w sploty ornamentu wstęgowo-cegowego z nałożonymi nań liśćmi akantu, umieszczono żagielkowe sklepienie, dekorowane plafonem obwiedzionym motywem rocaille. Na pñ. ścianie klatki umieszczono ślepy balkonik o metalowej balustradzie, pod którą umieszczono stiukową głowę kobiecą na tle muszli. Na piętrze, pomieszczenie kończące bieg schodów paradnych, nakryte dwoma skl. żagielkowymi na gurtach, ozdobionymi motywem rocaille.

Wnętrza skrzydła pñ. - nie zachowane.

Wyposażenie - Dekoracja rzeźbiarska i sztukatorska reprezentacyjnego hallu i paradnej klatki schodowej - pocz. XX w. Serliana w salonie zach. - pocz. XX w. Fragment plafonu dekorującego pierwotnie sufit salonu zach. - 1903 r. (ob. zdemontowany, złożony na podłodze). Metalowe balustrady paradnej klatki sch. i galeryjki (ślepego balkoniku) - pocz. XX w. Dekoracja architektoniczna portyku zachodniego - pocz. XX w.

Instalacje - Elektryczna, wodna, kanalizacyjna, odgromowa - w gł. budynku pałacowym.